

TKP'nin SESİ:

18.6.1977 Nec.

__"DEV"__

D.D., İngiltere Türkiyeli İdericiler Birliğinin Yayın Organı "İşçinin Sesi" , Georgi Dimitrof'un 95. doğum yıldönümüne hasredilen bir broşür çıkardı. Broşürün adı "DEV". Dev'in yazarı Üstünel yoldaş. Üstünel yoldaş, Türkiye komünist ve devrim hareketinin önderlerindendir. Bugün de TKP'nin kumanda köprüsünde, yönetiminde, en başındadır. Üstünel yoldaş Georgi Dimitrof'u yakından tanıyan, onunla uzun yıllar birlikte ~~çalışan~~, Komintern'de çalışan yoldaşlarımızdan biridir. Üstünel yoldaş bu anılarında, Dimitrof'la Türkiye ve TKP üzerine konuşmalarını aktarıyor. Üstünel ve Reşat Fuat Baraner yoldaşların Dimitrofla yaptıkları bu konuşmalar, Dimitrof'un Türkiye komünistlerine yönelttiği eleştiriler, 1973'ten

"1934 yılı. Yaz ayları. Bu aylarda Moskovamın yöresi, etekleri yeşil üstüne işlenmiş renkli bir fistan gibi. Dinlenme evi bayırımı sı bir sırt üstünde. ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ Arkadaşım Reşat Fuat Baraner' ~~ix~~ bahçedeki Hamburglu Hansla Almanca konuşuyordu. Sezgili, duygulu bir komünist. Tek eliyle uğraşıyor güllerle. Bu yoldaş, bir kolunu, Hitlerin ilk toplama kamplarından ^{dan} birinin tel örgülerinden kurtaramamış.. Yarı açılmış, kara bir gül uzattı bana: "Bitte" dedi. Ben mersi derken o, mavi gözlerini ıhlamurlu yola dikti. Yüzünde sevinçle karışık çizgiler belirdi. Ben de onun baktığı yöne döndüm. Ağır adımlarla birisi bize doğru

geliyordu. Başı açık. Saçlarının taramışından,, geniş alından hemen tanıdık. Selam verdi. El sıkışırken şaşırdım. Tuttuğum gülü ona toka ettim. Gülümsedi: "Spasibo" dedi... Dimitrof yoldaşla ilk karşılaşmam böyle beklenmedik ve acayip oldu...

Nereden olduğumuzu sordu. Yerimizi söyledik. O, "komşu... komşu" dedi. Biz iki arkadaşık. Bizi iki yanına aldı. Önce ikili bir dille: Rusça, Almanca gitti konuşmalar. Sonra Rusçaya çevirdik işi. İlgisi daha da arttı. Soruları üsteledi... O soruyordu. Biz cevap veriyorduk. Bize Türkiyedeki cezaevlerini sordu. Polisi sordu. Yagılamaları, komünistlerin durumlarını sordu. Komünist Partisini durumunu, işçiyi, köylüyü, orta tabakaları sordu. Sorular, cevaplar içiçe girdi. Vakit bir hayli ilerlemişti. Dimitrof yoldaş ayağa kalktı ve "Size doyum olmaz" der gibi "bana izin" dedi. Ayrılırken

kendisinden özel bir randevu istedik. Kestirmeden cevap verdi:
Olur, hay.. hay" dedi.

TKP'nin 4. Kongresinden bu yana iki yıl geçmişti. Kominter-
nin Kongre hazırlıkları hızla sürüyordu. Bu hazırlıkların Dimitrof
yoldaş yönlendiriyordu. Bize karşı, halkımıza ^{karşı} ayrı bir ilgisi vardı.

Dimitrof yoldaşın çalışma odasına girdik. Dimitrof yoldaş bize
iki koltuk gösterdi "buyurunuz" dedi. "Anlatın bakalım" der gibi
yüzümüze baktı. Arkadaşım söze başladı. Epice konuştu. Durdu.

Ben anlattım. Ama gözlerim Dimitrof yoldaştan ayrılmıyordu.

Arada bir piposunu sigara tablasına bırakıyor, renkli bir kalemle
önündeki kağıda dik, düz çizgiler çekiyordu. Dörtgenlerin, üçgen-
lerin içine kareler koyuyor, bulmaca gibi yapıyor, Bazı şeyler
yazıyor, kiminin altını çiziyordu. Ve sorularla karışık konuşmaya
başladı. Konuşmasını, aşağı yukarı, aklımda kaldığı kadar ^{özetliyorum:}